

5. Кунин А.В. Фразеология современного английского языка. [Текст] / А.В. Кунин. – М., 1972. – 289 с.
6. Пермяков Г.Л. К вопросу о структуре паремиологического фонда / Г.Л. Пермяков // Типологические исследования по фольклору. Сб. статей памяти В.Я. Проппа / Сост. Е.М. Мелетинский, С.Ю. Неклюдов. – М., 1975. – 279 с.
7. Русские пословицы и поговорки. // Под ред. В.П. Аникина; [предисл. В.П. Аникина]. Сост. Ф.М. Селиванов, Б.П. Кирдан, В.П. Аникин. – М., 1988. – 431 с.
8. Шанский Н.М. Фразеология современного русского языка / Н.М. Шанский. – 3-е изд. – М., 1985. – 160 с.

УДК 811.161.1:377.36

Овчаренко Н. Д., Гура І. В.

НАСТУПНІСТЬ У ВИКЛАДАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І-ІІ РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ

Неперервність освіти передбачає єдність, взаємозв'язок, взаємозумовленість, наступність всіх ланок, що складають систему освіти.

Важливим складником цього процесу є забезпечення належного рівня мовної компетенції майбутніх фахівців.

Вивчення мови сприяє розвитку в майбутнього спеціаліста якостей, які характеризують його інтелектуальну особистість незалежно від фаху.

Неперервність образования предусматривает единство, взаимосвязь, взаимообусловленность, преемственность всех звеньев, которые составляют систему образования. Важной составляющей этого процесса является обеспечение должного уровня языковой компетенции будущих специалистов. Изучение языка способствует развитию у будущего специалиста качеств, которые характеризуют его интеллектуальную личность независимо от специальности.

Continuing education provides unity, interconnection, interdependence, the continuity of all the links that make up the educational system. An important component of this process is to ensure an adequate level of linguistic competence of future specialists. Language learning contributes to the development of future specialists' qualities that characterize his intellectual personality, regardless of specialty.

Ключові слова: *ступенева освіта, неперервність, наступність, пізнання, професійна лексика.*

За роки незалежності України зроблені істотні кроки в розвитку національної системи освіти. До них слід віднести створення неперервної ступеневої освіти.

Неперервна освіта в педагогіці трактується як цілеспрямоване засвоєння людиною знань, формування способів пізнання, досвіду творчої діяльності протягом всього життя, як в навчальних закладах, так і шляхом самоосвіти.

Неперервність освіти передбачає єдність, взаємозв'язок, взаємозумовленість, наступність всіх ланок, що складають систему освіти. Саме наступність є необхідною умовою успішного функціонування системи ступеневої освіти.

Наступність має об'єктивний та загальний характер, проявляючись у природі, суспільстві, пізнанні. Однак від конкретних

умов вона набуває специфічного, конкретного змісту. Це зумовлено тим, що наступність є виразом основних закономірностей діалектичної логіки – заперечення, та переходу кількісних змін в якісні. Тобто, наступність є багатоаспектним поняттям, та має філософські, соціальні та педагогічні вимірювання.

В умовах сьогодення основним завданням вищого навчального закладу (ВНЗ) є формування еліти суспільства. Важливим складником цього процесу є забезпечення належного рівня мовної компетенції майбутніх фахівців.

Вивчення мови сприяє розвиткові в майбутнього спеціаліста якостей, які характеризують його інтелектуальну особистість незалежно від фаху.

Оскільки роль української мови в суспільному житті постійно зростає (про це свідчать такі державні документи: «Закон про мови», Державна національна програма «Освіта. Україна XXI століття», Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті, Конституція України), то відповідно збільшується увага до мовної освіти у навчальних закладах усіх рівнів. Підвищились вимоги до знань і умінь учнів у середній загальноосвітній школі, в якій навчання мови побудоване на основі чотирьох змістових ліній – лінгвістичній, комунікативній, культурознавчій і діяльнісній. Шкільна програма передбачає оволодіння всіма рівнями сучасної української літературної мови та її нормами

У ВНЗ мовний курс обов'язково має орієнтуватися на специфіку майбутньої спеціальності студента, акцентувати увагу на професійному спілкуванні, опрацюванні професійної лексики.

Це завдання є актуальним і для навчальних закладів I-II рівнів акредитації. Перш, ніж вчорашній школяр стане фахівцем у певній галузі знань, йому треба відшліфувати здобуті у школі знання і вміння (на жаль, у випускників середніх навчальних закладів їхній рівень не достатньо високий) та створити умови для досконалого володіння мовою в усіх сферах спілкування. Сьогодні відбувається стрімкий розвиток технічних галузей, з'являються нові спеціальності, але мовні та мовленнєві проблеми залишаються невирішеними, бо зовсім недавно вся мова науки була російською, і тепер українська мова важко входить у термінологічний вжиток. Також не дуже втішною є ситуація із веденням документації, яка часто насичена суржилом. Поширеним явищем є невміння правильно оформляти ділові папери.

У зв'язку з цим підвищується значимість мовного курсу у ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації. З цією метою, дотримуючись чотирьох змістових ліній, які пропонує Державний стандарт, включається ще одна – профорієнтаційна, яка поєднує загальноосвітні та професійні компоненти. Загальноосвітній аспект забезпечує виховання грамотної, освіченої людини, а професійний – формування спеціаліста певної галузі, здатного до ефективного спілкування та продуктивної праці.

Література

1. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід: Метод. Посібник. – К. – 2002.
2. Мистецтво життєтворчості особистості. Науково – методичний посібник.: У 2-х ч. – К.: ІЗМН, 1997.
3. Унт І.Э. Индивидуализация и дифференциация обучения. – М.: Педагогика, 1990.
4. Формування особистості в умовах державності // Освіта. – 1999. – 20 грудня.
5. Глушик С.В., Дяк О.В., Шевчук С.В. Сучасні ділові папери: Навчальний посібник -К.: А.С.К., 2003. — 400 с.
6. Загнітко А.П., Данилюк І.Г. Українське ділове мовлення: професійне й непрофесійне спілкування — Донецьк: ТОВ ВКФ "БАО", 2004. — 480 с.
7. Культура фахового мовлення: Навчальний посібник / за ред. Н.Д.Бабич.-Чернівці: Книги XXI, 2005. – 572 с.
8. Мацюк З.О. Станкевич Н.І. Українська мова професійного спілкування — К.: Каравела, 2005.
9. Мацько Л.І. Кравець Л.В. Культура українського фахового мовлення. Навч. посіб. — К.: ВЦ "Академія", 2007. — 360 с.
10. Токарська А.С., Кочан І.М. Українська мова фахового спрямування для юристів — К.: Знання, 2008. — 413 с.
11. Український правопис / НАН України, Інститут мовознавства імені О.О.Потебні; Інститут української мови — стереотип. вид. — К.: Наукова думка, 2003. — 240 с.

УДК 811.161.2

Пац Л. І.

ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ В УКРАЇНСЬКИХ ПАРЕМІЙНИХ ОДИНИЦЯХ

Глибина змісту коротких стійких народних висловів уможлиблює передачу найтонших смислових, емоційно-експресивних, художньо-образних та стилістичних нюансів. Реальні мовленнєві дії соціуму й окремого мовного індивіда зорієнтовані на певний спосіб життя та світосприйняття, що й визначає вибір мовних засобів для репрезентації внутрішнього світу етносу й довкілля, у межах якого він існує. Дослідники фразеологічного фонду схиляються до того, що «кожна епоха має фразеологічне відображення, і кожна епоха поповнює